

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วย จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538¹

ศรัณย์ อิศนพงษ์²

จากการค้นคว้าปัญหากฎหมายเกี่ยวกับข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความหมาย ความเป็นมา แนวคิด และหลักการเกี่ยวกับข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538 ซึ่งเห็นว่าเภสัชกรเป็นวิชาชีพที่มีบทบาทในการดูแลสุขภาพของประชาชนเป็นอย่างมาก โดยที่ผ่านมายังคงมีเหตุการณ์ที่การปฏิบัติหน้าที่ของเภสัชกรทำให้ผู้ป่วยเกิดอันตราย จึงต้องมีการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของเภสัชกรโดยหลักมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนผู้มารับบริการด้านสุขภาพได้รับความปลอดภัยจากการใช้ยา โดยตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 มาตรา 33 ได้กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรมตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538 ซึ่งข้อ 6 กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมต้องรักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพในระดับดีที่สุด อีกทั้งได้มีการปรับปรุงข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม อันเป็นมาตรฐานที่ดีในการประกอบวิชาชีพ และเป็นหลักประกันให้แก่ประชาชนว่าจะได้รับการบริการที่ได้มาตรฐานและเหมาะสมขึ้นเป็นข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2561 ข้อ 9 ข้อ 10 และข้อ 11 และในส่วนของการควบคุมให้เภสัชกรปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรมนั้น ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 มาตรา 42 และมาตรา 43 ได้มีการกำหนดแนวทางการดำเนินคดีเกี่ยวกับการประพฤติดิจจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรมไว้ตั้งแต่ขั้นตอนการกล่าวหาหรือกล่าวโทษเภสัชกรผู้ประพฤติดิจจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรมไปจนถึงการแจ้งคำสั่งสภาเภสัชกรรมไปยังเภสัชกรผู้ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษ

จากการค้นคว้าพบว่ามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2561 เห็นว่า มาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมดังกล่าวยังมีความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับบทนิยามของมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพ

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร. มัลลิกา พินิจจันทร์ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. ปภาศรี บัวสวรรค์ และรองศาสตราจารย์กำธร กำประเสริฐ

²นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดขอนแก่น

เภสัชกรรม และยังไม่ครอบคลุมหลักปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุด อีกทั้งจากการศึกษาพบว่า เมื่อนำแนวทางการดำเนินคดีเกี่ยวกับการประพาศติจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 มาใช้ ก็ได้พบปัญหากฎหมายเกี่ยวกับข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538 ที่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังต่อไปนี้

จากการค้นคว้าประเด็นปัญหาเกี่ยวกับบทนิยามของมาตรฐานวิชาชีพเภสัชกรรมตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538 ข้อ 6 ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมต้องรักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมในระดับที่ดีที่สุด” อันเป็นการควบคุมให้ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมต้องคงมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพในระดับที่ดีที่สุด โดยไม่ได้มีการกำหนดบทนิยามไว้อย่างชัดเจนว่ามาตรฐานของวิชาชีพเภสัชกรรมนั้นมีความหมายว่าอย่างไร และต้องปฏิบัติอย่างไร แต่ทั้งนี้ได้มีการกำหนดมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพ เภสัชกรรมไว้ตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2564 ข้อ 9 ด้านการปรุงยาและจ่ายยาตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพแพทย์ ผู้ประกอบวิชาชีพ ทันตแพทย์หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ข้อ 10 ด้านการขายยา และการดำเนินการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยา และข้อ 11 ด้านการให้คำแนะนำ ปรีกษา ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวก็ยังคงไม่ครอบคลุมหลักการปฏิบัติที่เหมาะสมทั้งหมด โดยเมื่อพิจารณาตามหลักการปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมในโรงพยาบาล ข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2561 ข้อ 9 และข้อ 11 ยังคงไม่ครอบคลุมในด้านภาวะผู้นำและการจัดการงานเภสัชกรรม ด้านอุปกรณ์ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และแหล่งข้อสนเทศทางยา และด้านการศึกษาวิจัย และการประเมินผล และเมื่อพิจารณาตามหลักการปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมในร้านยา ข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2561 ข้อ 10 ยังคงไม่ครอบคลุมในด้านอุปกรณ์และด้านบุคลากรซึ่งทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับประชาชนอย่างยิ่ง

ประเด็นปัญหาที่สองเกี่ยวกับการต้องห้ามอุทธรณ์คำสั่งลงโทษในคดีเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 มาตรา 42 ซึ่งเป็นเรื่องอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ หรือลงโทษของคณะกรรมการสภาเภสัชกรรม ซึ่งได้กำหนดให้คณะกรรมการสภาเภสัชกรรมมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดโดยทำเป็นคำสั่งสภาเภสัชกรรมพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด ซึ่งคณะกรรมการสภาเภสัชกรรมถือเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจปกครองและอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดดังกล่าวของคณะกรรมการสภาเภสัชกรรมถือเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 5 และเมื่อคำสั่งดังกล่าว ถือเป็นที่สุด เป็นการต้องห้ามบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมซึ่งถูกระทบสิทธิจากคำสั่งทางปกครองอุทธรณ์ได้แย้งคำสั่งดังกล่าว และผลของคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาเภสัชกรรมนั้น อันเป็นการขัดกับหลัก

นิติรัฐที่ฝ่ายปกครองไม่ได้ดำเนินการให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม และหลักการรับฟังผู้ถูกระทบสิทธิที่ไม่ได้ให้สิทธิกับผู้ถูกระทบสิทธิในการอุทธรณ์ได้แย้งเพื่อให้สภาเถลักรรมผู้ออกคำสั่ง ได้ทบทวนข้อเท็จจริง และคำสั่งดังกล่าวอีกครั้ง อันเป็นการลดความผิดพลาดจากการสอบสวน และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับประชาชนทุกคนในสังคมตามหลักนิติรัฐ และเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้ประชาชนทุกคนได้รับความเป็นธรรม

ประเด็นปัญหาที่สามเกี่ยวกับระยะเวลาการดำเนินคดีเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเถลักรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเถลักรรม พ.ศ. 2537 มาตรา 35 มาตรา 41 มาตรา 42 วรรคแรก และมาตรา 43 โดยได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินคดีเกี่ยวกับการประพฤติผิดหลักจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเถลักรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเถลักรรม ซึ่งไม่ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าต้องดำเนินการตามมาตรานั้นภายในระยะเวลาเท่าใด มีเพียงกำหนดไว้ว่าโดยไม่ชักช้าเท่านั้น โดยถ้าหากการดำเนินการตามมาตราดังกล่าวเป็นไปด้วยความรวดเร็วใช้ระยะเวลาการดำเนินการไม่นานเกินสมควรนั้นย่อมเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย แต่ถ้าการดำเนินการตามมาตราดังกล่าวไม่เป็นไปด้วยความรวดเร็ว และใช้ระยะเวลาดำเนินการนานเกินสมควรนั้น ผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวโทษย่อมไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากจะถูกดำเนินคดีเป็นระยะเวลานาน อีกทั้งผู้กล่าวหาหรือกล่าวโทษย่อมไม่ได้รับความเป็นธรรม อันเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมาย อีกทั้งการที่ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการไว้อย่างชัดเจน โดยกำหนดไว้เพียงว่าต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้าเท่านั้นย่อมไม่ทราบว่าจะระยะเวลาเท่าใด จึงถือว่าเป็นระยะเวลาโดยสมควรซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักสำคัญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 258 ง. (1) ที่กำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมต้องมีความชัดเจนและไม่ชักช้า

จากการค้นคว้ากฎหมายเกี่ยวกับข้อบังคับสภาเถลักรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเถลักรรม พ.ศ. 2538 ผู้ค้นคว้าพบว่ามิข้อเสนอแนะดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับบทนิยามของมาตรฐานวิชาชีพเถลักรรมตามข้อบังคับสภาเถลักรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเถลักรรม พ.ศ. 2538 ข้อ 6

ผู้ค้นคว้าเสนอแนะให้แก้ไขข้อบังคับสภาเถลักรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเถลักรรม พ.ศ. 2538 ข้อ 6 บัญญัติว่า “ผู้ประกอบการวิชาชีพเถลักรรมต้องรักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเถลักรรมในระดับที่ดีที่สุด” แก้ไขเป็น “ผู้ประกอบการวิชาชีพเถลักรรมต้องรักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเถลักรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาเถลักรรมว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพเถลักรรม พ.ศ. 2561 ข้อ 9 ข้อ 10 และข้อ 11 ในระดับที่ดีที่สุด”

อีกทั้งเสนอแนะให้แก้ไขข้อบังคับสภาเถลักรรมว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพเถลักรรม พ.ศ. 2561 ดังนี้

ข้อ 9 จากเดิมเป็นข้อ 9 “การปรุ้งยาและจ่ายยาตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

(1) . . .

.
. .
.

(13) เป็นผู้มีภาวะผู้นำและการจัดการงานเภสัชกรรมเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนา และปรับปรุง การบริการด้านเภสัชกรรม

(14) จัดให้มีอุปกรณ์ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และแหล่งข้อมูลสนเทศทางยาที่สะดวกต่อ การเข้าถึง และให้บริการประชาชนผู้มารับบริการ แพทย์ พยาบาล หรือบุคลากรอื่น ๆ ในโรงพยาบาล และ เพียงพอต่อการจัดการงานเภสัชกรรมให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ

(15) มีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อเป็นการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย และสนับสนุนหรือ มีส่วนร่วมกับงานวิจัย ไม่ว่าจะเป็นทางการแพทย์หรือทางเภสัชกรรมที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ และ ทรัพยากรของโรงพยาบาล”

ข้อ 10 จากเดิมเป็นข้อ 10 บัญญัติว่า “การขายยา และการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยยา และ กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับยา

(1) . . .

.
. .
.

(7) ต้องแสดงตนให้สาธารณชนทราบว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม หรือ ใส่ชุดปฏิบัติงาน ตามที่สภาเภสัชกรรมประกาศกำหนด รวมถึงควบคุมให้ผู้ช่วยเภสัชกรต้องแสดงตนให้สาธารณชนทราบว่ เป็นผู้ช่วยเภสัชกร ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับดูแลของเภสัชกรผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการ รวมถึงมีความรู้ ความ เข้าใจในกรอบการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

(8) . . .

.
. .
.

(16) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ ดังต่อไปนี้ ตู้เย็น ถาดนับเม็ดยา 2 ถาด เครื่องชั่งน้ำหนัก ที่วัดส่วนสูง เครื่องวัดความดันโลหิต และอุปกรณ์ดับเพลิง รวมถึง ชองบรรจุยา และที่วัดอุณหภูมิของสถานที่ (หน้าร้าน ตู้เย็น บริเวณที่เก็บยา)”

2. ปัญหาเกี่ยวกับการต้องห้ามอุทธรณ์คำสั่งลงโทษในคดีเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
 เกษัตริกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเกษตรกรรม พ.ศ. 2537 มาตรา 42

ผู้ค้นคว้าเสนอแนะให้แก้ไขพระราชบัญญัติวิชาชีพเกษตรกรรม พ.ศ. 2537 ดังนี้
 มาตรา 42 บัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของ
 คณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าว
 โดยไม่ชักช้า

คณะกรรมการอาจให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้
 คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ
- (2) ว่ากล่าวตักเตือน
- (3) ภาคทัณฑ์
- (4) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี
- (5) เพิกถอนใบอนุญาต

ภายใต้บังคับมาตรา 27 คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตามมาตรา 42 ให้ทำเป็นคำสั่ง
 สภาเกษตรกรรมพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด” แก้ไขเป็น

“เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวน
 แล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าวโดยไม่ชักช้า

คณะกรรมการอาจให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้
 คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ
- (2) ว่ากล่าวตักเตือน
- (3) ภาคทัณฑ์
- (4) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี
- (5) เพิกถอนใบอนุญาต

ภายใต้บังคับมาตรา 27 คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตามมาตรา 42 ให้ทำเป็นคำสั่งสภา
 เกษัตริกรรมพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และหากคู่กรณีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวให้คู่กรณี
 อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการสภาเกษตรกรรมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่ง
 ดังกล่าว”

3. ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาการดำเนินคดีเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเกษตรกรรมตาม
 พระราชบัญญัติวิชาชีพเกษตรกรรม พ.ศ. 2537 มาตรา 35 มาตรา 41 มาตรา 42 วรรคแรก และมาตรา 43

ผู้ค้นคว้าเสนอแนะให้แก้ไขพระราชบัญญัติวิชาชีพเกษตรกรรม พ.ศ. 2537 ดังนี้

มาตรา 35 บัญญัติว่า “เมื่อสภาเกษตรกรได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา 34 หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่ามีพฤติการณ์อันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพเกษตรกรให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า” แก้ไขเป็น “เมื่อสภาเกษตรกรได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา 34 หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่ามีพฤติการณ์อันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพเกษตรกรให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษดังกล่าว”

มาตรา 41 บัญญัติว่า “เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการโดยไม่ชักช้าเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด” แก้ไขเป็น “เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการโดยไม่ชักช้าเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ทำการสอบสวนเสร็จสิ้น”

มาตรา 42 วรรคแรก บัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นดังกล่าวโดยไม่ชักช้า” แก้ไขเป็น “เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นดังกล่าวโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวน”

มาตรา 43 บัญญัติว่า “ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งสภาเกษตรกรตามมาตรา 42 ไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเพื่อทราบโดยไม่ชักช้า และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเกษตรกรด้วย” แก้ไขเป็น “ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งสภาเกษตรกรตามมาตรา 42 ไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเพื่อทราบโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาด และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเกษตรกรด้วย”

เอกสารอ้างอิง

กมลชัย รัตนสกววงศ์. **หลักกฎหมายปกครองของเยอรมัน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544

เครือข่ายเภสัชกรสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย. **เภสัชกรผู้ปิดทอง หลังพระ.....กระทรวงสาธารณสุข** [Online]. Available URL: <https://www.hfocus.org/content/2017/06/14035>, 2566 (มีนาคม, 2).

โครงการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายด้านสุขภาพ. **บริการปฐมภูมิ สำคัญอย่างไร จึงต้องมีการควบคุมคุณภาพ** [Online]. Available URL: <https://www.hitap.net/168500>, 2566 (กุมภาพันธ์, 15).

จิติพร ลิ้มแหลมทอง. **กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ (LW 461 (H))**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2548.

ทรงศักดิ์ วิมลกิตติพงศ์ และเมษยา ปานทอง. **แนวทางการจัดการสู่วิธีปฏิบัติทางเภสัชกรรมชุมชนสำหรับร้านขายยาแผนปัจจุบัน (ข.ย.1)** [Online]. Available URL: [https://www.fda.moph.go.th/sites/drug/GPPPageFile/Operator/ManagementGPP\(29O ct2015\).pdf](https://www.fda.moph.go.th/sites/drug/GPPPageFile/Operator/ManagementGPP(29O ct2015).pdf), 2566 (เมษายน, 15).

วรเจตน์ ภาคีรัตน์. **เอกสารประกอบคำบรรยายกฎหมายปกครองชั้นสูง (LAW6203)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2565.

สมาคมเภสัชกรรมโรงพยาบาล (ประเทศไทย). **มาตรฐานวิชาชีพเภสัชกรรมโรงพยาบาล พ.ศ. 2561-พ.ศ. 2565** [Online]. Available URL: <http://www.pknhospital.com/2019/data/drug/drug%20system/drug1.pdf>, 2566 (มีนาคม, 24).

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **ความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบรายมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2562.